

ZPRAVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav
Červen 2021

ODEVZDÁVÁM SE TI A PŘIJÍMÁM TĚ

Červnovou liturgií dominují dvě slavnosti: Těla a krve Páně a Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, které z různých pohledů přibližují velké tajemství naší víry, tajemství našeho vykoupení. První z nich je oslavou eucharistie, svátostné Kristovy oběti, přítomnosti a pokrmu, a druhá připomínkou Boží vykupitelské lásky, jejímž znamením je Kristovo srdce obětované za hříchy světa.

"... chtěli bychom být svým osobním životem spojeni s Bohem tak jako naše tělo s pokrmem a nápojem. Lačníme a žízníme po Bohu. Rádi bychom ho nejen poznávali, nejen milovali, nýbrž rádi bychom ho hmatali, drželi, měli, ba - řekněme to směle - rádi bychom ho jedli, pili, úplně v sebe pojali, až bychom jím byli zcela nasyceni, zcela ukojeni, zcela jeho plni."

(Romano Guardini)

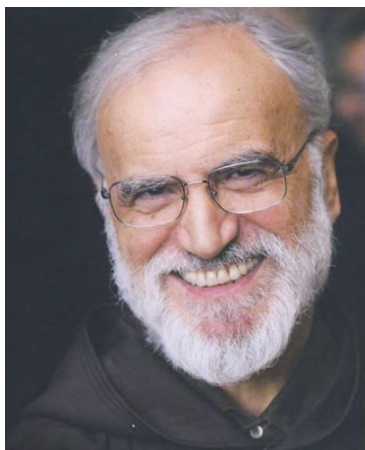
V sedmé kapitole 1. listu Korintánům svatý Pavel říká, že silou svátosti manželství tělo manžela patří manželce a rovněž tělo manželky patří manželovi. Dále dodává, že manželství je odrazem tajemného vztahu mezi Kristem a církví, takže to, co se děje v manželství, se objevuje na jiné úrovni také v eucharistii. Díky eucharistickému společenství máme účast na Ježíšově lidství, stáváme se Jeho tělem. Po svatém přijímání přece říkáme, „přijal jsem tělo Kristovo.“

Slovo „tělo“ v biblické hebrejštině vyjadřuje celý konkrétní život, zkušenosti, celou osobu. Přijmout Kristovo tělo tedy znamená přijmout celý jeho život

i jeho smrt. jeho svatost. Všechno, co mu patří, se stává i naším vlastnictvím. Je to moment veliké odvahy si toto připustit. A já vás vyzývám, abyste dřív než umřete, tu odvalu sebrali.

Ale také Ježíš přijímá naše tělo, tedy náš život se vším, co přináší. Stáváme se tělem Kristovým, patříme mu. Ježíš neučinil za svůj život všechny zkušenosti, které člověk může učinit. Například Ježíš byl mužem, nikoli ženou. Ježíš se nikdy neoženil, neměl nikdy děti. Ježíš také neví, co to znamená zestárnout, vždyť zemřel ve 33 letech. Ale díky eucharistickému společenství se všechny lidské zkušenosti stávají i jeho zkušenostmi. Ježíš prožívá to, co prožíváme my. Ježíš sdílí moji nemoc, moje stáří, moje ženství. Blahoslavená Alžběta od Nejsvětější Trojice říkala, že jsme jakoby prodloužení Kristova lidství. Díky eucharistickému společenství se nám Kristus stává druhem, který nás doprovází úplně všude.

V Římě je spousta žebráků, spousta bezdomovců. A představte si, že by se tam jednoho dne rozšířila zpráva, že v ulici Condotti (jedna ulice, kde jsou samé butiky) mohou bezdomovci přijít do těch módních salónů a zanechat tam své špinavé šaty. Osprchovat se, vybrat si nejlepší šaty, obléct si je a vyrazit svobodně do ulic - bez placení. Co myslíte, nepřiběhli by tam všichni? Ale tohle my můžeme dělat ve svatém přijímání! Když přistupujeme ke svatému přijímání, odložíme tam Ježíši naše špinavé šaty, ty hadry, a přijmeme jeho svatost. To, co se v Bibli

nazývá „pláštěm spravedlnosti“. Slibte mi, prosím, že při mši uděláte tento skok odvahy. Ode dneška. A já vám nyní navrhu, co byste při tom mohli říct:

„Pane nejsem hoden, abys ke mně přišel, ale ty jsi to chtěl. Ty jsi ustanovil eucharistii, prolil jsi svou krev na odpuštění hříchů, a tak já ti odevzdávám všechn svůj hřích, všechn můj minulý život a chci přijmout tvoji svatost.“

A pak, budeme-li mít ještě více odvahy, když jsme přijali Ježíše do svých úst a do svého srdce a vracíme se na svoje místo, řekněme:

„Nebeský Otče, teď na mě shlédni a zaraduj se nade mnou, protože já jsem teď tvůj Ježíš. Je přece psáno, že když jsi na počátku stvořil svět, podíval ses na něj s potěšením a řekl jsi, že je to všechno dobré. A teď ze mě Ježíš utvořil nové stvoření. Shlédni tedy na mne, ať se znovu zaraduje tvoje srdce.“

Z promluvy P. Raniera Cantalamessy, papežského kazatele

SVĚTEC MĚSÍCE

svatý Alois Gonzaga – rebel Boží

Na podzim 1585 kolovala v Castiglione a okolí zvláštní zpráva: Alois, prvorozený vznešený potomek nejvyššího městského pána Ferrante Gonzagy, tak hodný a vhodný pro budoucnost dynastie, se zřekl nástupního práva ve prospěch svého mladšího bratra Rudolfa. Nejsou to jen řeči? Nebyly, i když mnoho poddaných si přálo, aby to nebyla pravda. Bolest lidu byla velká, protože si ho všichni velice vážili. Říkali: „Nebyli jsme hodni mít takového pána. Je to světec a Bůh nám ho vzal.“

Velkou bolest, spojenou se zklamáním, to způsobilo také jeho otcí. Vkládal všechnu svou naději do budoucnosti tohoto chlapce, který chtěl nyní odejít, aby šel za zcela jinými ideály, chce opustit všechno, moc i luxus, pocty a bohatství, ambice a slávu. Otec to nedokázal ještě pochopit a tím méně přijmout. Pochopitelná však byla radost jeho bratra Rudolfa, privilegované osoby, který těžil z tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí mu otevřelo cestu k splnění touhy, o jaké vždy snil, stát se markýzem a pánem v Castiglione delle Stivere. A to všechno jen díky tomuto svému „zvláštnímu“ bratru Aloisovi, který mu jednou o sobě řekl, že je to on, kdo se cítí šťastnější. A co více, dějiny

nám řeknou za několik málo let, že skončí v řadách světců, které papež Pavel V. pozvedne k úctě oltáře, zatímco Rudolf brzy naplní své dny a stane se obětí vraždy.

Aloisovi bylo 17 let, když přijal toto rozhodnutí. A tak se 4. listopadu 1585 odebral do Říma, kde vstoupil do mladého Tovaryšstva Ježíšova. Nesl s sebou otcův list generálnímu představenému této společnosti: „Posílám Vám ho, abyste mu byl otcem užitečnějším, než jsem já... Stanete se představeným

nejdražšího pokladu, jaký jsem kdy na světě měl, a největší naděje, jakou jsem měl v tomto svém domě.“

Když Alois začal poslední rok studia, po němž měl přijmout kněžské svěcení, rozšířila se po Itálii morová epidemie. Jezuité otevřeli v Římě špitál, kde Alois Gonzaga pomáhal nakaženým. Zprvu se mu zdráhali dát k práci povolení pro jeho křehké zdraví, ale po velkém naléhání nakonec souhlas dostal. Brzy se ale při ošetřování sám nakazil, ulehl a už nevstal.

Po jeho smrti generální představený jezuitů řekl: „Nikdy jsem si nemyslel, že by mohl zemřít na tuto nemoc, protože jsem si byl jist, že Pán ho povolal do Tovaryšstva Ježíšova, aby byl jednou jeho hlavou k velkému dobru všech.“

Z dopisu matce (krátce před jeho smrtí)

Vyprošuji Vám v modlitbách, milost a stálou útěchu Ducha svatého. Váš dopis mě zastihl ještě naživu v této krajině mrtvých. Ale teď už je třeba směřovat k nebi, abychom chválili věčného Boha v zemi živých. Doufal jsem, že v tuto chvíli už budu mít onu cestu za sebou. Jestliže podle slov svatého Pavla láska pláče s plačícími, raduje se s radujícími, pak se musíte, drahá máti, velice radovat, neboť Bůh mě z dobroty a milosti vůči Vám volá do pravé radosti a ubezpečuje mě, že ji nikdy neztratím.

Ovšem přiznávám se Vám, že když se v rozjímání pohroužím do Boží dobroty, má mysl, uchváčena tou velikostí, se přímo ztrácí v tomto moři bez břehů a beze dna. Nedovedu pochopit, že mě Bůh zve za tak krátkou a nepatrnou námahu k věčnému odpočinutí, že mě volá z nebe k nejvyššímu štěstí, jež jsem hledal tak liknavě, a slibuje mi odměnu za slzy, které jsem proléval tak skoupě.

Naše odloučení nebude trvat dlouho. Opět se shledáme v nebi, budeme spojeni s naším Spasitelem, budeme ho chválit ze všech sil, navěky zpívat o jeho milostech, a budeme požívat radostí, které nepominou. Když nám odnímá, co nám půjčil, dělá to jen proto, aby nás přeložil na jistější a bezpečnější místo a zahrnul nás dobrou, po nichž toužíme.

(Acta Sanctorum, Iunii, 5, 878)

Modlitba

Bože, Ty's připravil každému z nás cestu, kterou nás vedeš k sobě, Ty's spojil v životě svatého Aloise podivuhodnou nevinností s kajícíností; na jeho přímlyvu pomáhej i nám, veď nás k čistotě srdce cestou opravdové kajícínosti a pokání.

<http://catholica.cz>

Muzejní noc

noční pochod

Stará Boleslav – Jenštejn

sobota **12. 6. 2021**
od **16.00**

Program:

16.00 – povídání o varhanách s ukázkou hudby
v podání Ondřeje Valenty – **bazilika Nanebevzetí Panny
Marie Stará Boleslav**

18.00 – muzejněnoční pochod s trasou od baziliky ve St.
Boleslavi do Jenštejna s upoutávkami na sakrální drobné
stavby a jiné zajímavosti

20.30 – zahájení hudebního programu na hradě Jenštejn
v podání Gabriela Martina Tůmy na elektronický klavír

21.15 – ukončení koncertu na hradě Jenštejn

21.29 – odjezd autobusu ze zastávky Jenštejn směr
Brandýs n.L.–St. Boleslav

Informační a kulturní centrum
Stará Boleslav

 **OBLASTNÍ MUZEUM
PRAHA-VÝCHOD**
BRANDÝS NAD LABEM-STARÁ BOLESLAV

Středočeský kraj

BIBLICKÉ INSPIRACE

Biblický text

Ježíš řekl zástupům: "Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. Chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa." Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“

Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli naši otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“ (J 6,51-58)

Modlitba s Písmem svatým

(Z cyklu katechezí papeže Františka)

Slova Písma svatého nebyla napsána proto, aby uvízla na papýru, pergamenu či papíru, nýbrž aby byla přijata člověkem, který se modlí a umožní jim ve svém srdci vzklíčit. Byla napsána pro každého z nás. Všichni mají tuto zkušenost: vícekrát dříve slyšený úryvek z Písma mne jednoho dne nečekaně osloví a osvětlí mi situaci, kterou prožívám.

Modlitbou nastává jakési nové vtělení Slova. A my jsme „svatostánky“, ve kterých Boží slova hledají přijetí a ochranu, aby mohla přebývat ve světě. Věřící nehledá v Písmu svatém podporu svých filosofických či etických vizí, nýbrž doufá v setkání. Ví, že bylo napsáno v Duchu svatém, a v tomtéž Duchu má být přijato a chápáno, aby se toto setkání uskutečnilo. Skrze modlitbu přichází Slovo Boží přebývat mezi nás, a my přebýváme v Něm.

Tak se Boží Slovo stává tělem – dovolím si užít tento výraz – tělem v těch, kdo je přijímají v modlitbě. V jednom starobylém textu se objevuje intuice, podle níž se křesťané natolik ztotožňují se Slovem, že i kdyby všechny Bible světa byly spáleny, bylo by možné se dobrat jejího „opisu“ ve stopách, které zanechalo v životě svatých.

<https://www.vaticannews.va/>

OSOBNOSTI NAŠÍ DOBY

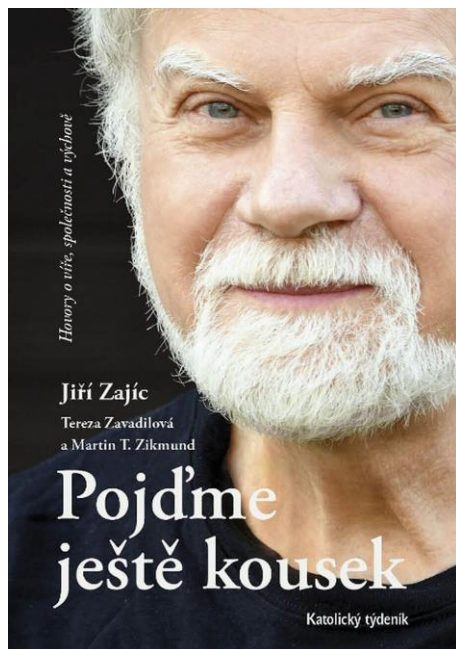
Jiří Zajíc

katolický pedagog, publicista, mediální analytik, skaut

Mgr. Jiří Zajíc vystudoval numerickou matematiku, věnoval se mládeži – zejména ve skautu a turistických oddílech mládeže navázaných na podzemní církev. Mezi lety 1982–1990 byl hlavním redaktorem ilegálního „Československého týmu pro křesťanskou výchovu“, spolu s Miloslavem Vlkem, Josefem Kopeckým či Alešem Opatrným. V lednu 1990 založil a do roku 1994 vedl Redakci náboženského života Českého rozhlasu. Mezi lety 1992–2000 byl členem Rady České televize. V posledních 13 letech působí v odborných institucích ministerstva školství jako expert pro mimoškolní výchovu a vzdělávání dospělých.

Jiřího Zajíce znají jako autora článků

čtenáři Katolického týdeníku, publikuje ale také pravidelně na křesťanském blogu Signály.cz. Z jeho knih jmenujme alespoň tituly „Bůh blízký - V rozhovoru s kardinálem Vlkem“ a také historickou esej „Cena věrnosti“, ve které

neustranně vykresluje náboženské poměry české reformace a zamýšlí se nad nadčasovým významem věrnosti.

Bohatá je i jeho přednášková činnost. Řadu z nich přenášela televize Noe nebo Rádio Proglas. Známý je např. jeho cyklus přednášek o sociální nauce církve, encyklice Caritas in veritate z cyklu Člověk a příroda a řada dalších. Mimořádně přínosná a aktuální je např. jeho přednáška „Cesta k lidské zralosti v mediálním věku“, která zazněla na semináři hnutí Křesťan a Práce (KAP) při České biskupské konferenci na Velehradě v roce 2018, dostupná online je na adrese http://hkap.cz/velehrad_2018

Nechce se věřit, že Jiří, stále velmi aktivní důchodce na plný úvazek ve společnosti Lidstvo, oslavil 17. května sedmdesáté narozeniny. Nedávno vyšla jeho kniha rozhovorů s Terezou Zavadilovou a Martinem T. Zikmundem „Pojďme ještě kousek“.

„Jiří má mnoho darů, ale za nejdůležitější pokládám dar věrohodnosti. Co všechno on na sebe nepoví! Takže i ti, kteří ho neznají, získají při četbě tohoto rozhovoru pocit jistoty, že tak to opravdu bylo, že tak to on skutečně vnímal, cítil, myslel. Zkrátka mu uvěří. To je, když se píše o sobě, obtížně dosažitelná meta. On jí dosáhl.“ (Z předmluvy Petra Pitharta)

Zde je malá ochutnávka z knihy, která potvrzuje, že nudné čtení to rozhodně nebude:

Co vnímáš ve svém dosavadním životě za podstatný úspěch a co jako velkou prohru?

Ještě před několika lety bych řekl, že úspěch bylo vybudování Redakce náboženského života, kterou však vedení Českého rozhlasu před pár roky po 25 letech zrušilo. Všechno ostatní je, jako když jsme hrávali se Sovětským svazem a vedli 1:0. Celý zápas nervák a pořád nebylo jasné, jestli nakonec vyhraje, nebo ne.

Neúspěch je určitě moje rozpadlé manželství. Oba jsme do něj s Janou vstoupili s tím, že je to na celý život a že pro to uděláme všechno. A přesto se nám to nepodařilo. Byť jsme dnes kamarádi, jsme schopni spolupracovat a podporovat se, je to velká životní rána. Je to horší, než když vám někdo blízký umře. Za to nemůžete. Ale rozpadlé manželství? To je pořád také vaše vina.

Není vlastě jedno, jestli je člověk členem církve, nebo není?

Pro mě to jedno není. Mně život v katolické církvi umožňuje být co nejučinněji Božím spolupracovníkem při proměně světa, aby se stal opět součástí Božího království. A to i se vší tou zátěží z historie i ze současnosti. A myslím, že člověk, který poznal a zažil totéž, co já, by sotva chtěl církev opustit. Ale chápu, že lidé s jinou zkušeností a jiným poznáním mohou jinak vidět svou nejlepší cestu, jak stát na straně Dobra. Pro mě je podstatné, abychom byli

schopní spolupracovat na tom, že se nakonec prosadí v celém našem vesmíru ten krásný a současně tolik vysmívaný cíl „Pravda a Láska musí zvítězit nad lží a nenávisť“.

Pokud jsem kritický vůči církvi, tak proto, že mi na ní záleží a mám ji rád. Ale mám vůči ní postoj pedagoga, nikoliv soudce. Obecně mi přijde jako náš veliký handicap primát instituce před společenstvím a práva před vírou. Víra totiž není jen to, co je napsáno v katechismu, víra je osobní vztah. Přesvědčení většiny katolíků, že víra jsou poučky, které opakuji a vyznávám, je hluboký omyl. Jen když pochopíme, že víra je vztah k milosrdnému, jedinečnému a úžasnému Bohu, můžeme být jeho hodnověrnými svědky.

Z webu Signály

KNIŽNÍ TIP

Daniel Raus: Píseň

Nedávno se mi dostalo do rukou album 5 CD s názvem **Biblická poezie** (o něm třeba příště). Jde o úryvky ze starozákonních knih v básnické úpravě Daniela Rause. Na první poslech mne jeho texty zaujaly. Ano, jde o toho Daniela Rause, který vedl svého času Redakci náboženského vysílání Českého rozhlasu a byl šéfredaktorem nové stanice ČR Plus; působil také jako dopisovatel rádia Svobodná Evropa.

Při pátrání po díle tohoto všestranného člověka jsem narazil na dvě básnické sbírky: Píseň a Větrné mlýny. Chtěl bych se s vámi podělit o první z nich.

Kniha duchovní poezie **Píseň** se rodila dlouho. První část byla vytištěna za totality jako samizdat. Měla podobu skládačky, tvořené barevnými kartičkami. V rozšířené podobě se pak dočkala oficiálního vydání v roce 2000 v bratislavském nakladatelství Porta libri. Tvoří ji 144 básní, rozdělených do dvanácti kapitol, což je symbolická číslovka nejen v Bibli - kniha totiž vznikala po dobu dvanácti let.

Každou kapitolu uvozuje jeden z abstraktních obrazů Kateřiny Bittmanové, které byly vytvořeny konkrétně pro tuto knihu. Jeden obraz s názvem „drahokam“ je na obálce publikace.

Vlastní verše působí velmi lehkým, křehkým dojmem, jako první skica k zamýšlenému obrazu. Jednoduchý, civilní jazyk i velmi úsporný rozsah básní tento dojem jen umocňují. Přečíst každou z nich je možné za méně než minutu. Přečíst ano, prožít ne. Všechny totiž mají charakter a sílu modlitby. Přečtete ji podruhé, potřetí a najednou nad ní strávíte půl hodiny, ani nevíte jak. A pak se k ní vracíte znovu a znovu. Posudte sami:

má cesta k tobě

*je lehká jako nadechnutí
a těžká jako kroky nad propastí
má cesta k tobě
je lákavá
jako vstup do královského paláce
a krušná
jako žebrákovo procitnutí z krásného sna
má cesta k tobě
je krátká jako
let motýla z květu na květ
a dlouhá jako celý můj lidský život*

---

*prší
kapky stékají po skle
město je rozpitý akvarel
a já nerozumím tomuto světu
nerozumím ani sám sobě
v mé duši prší
nechápu nic tam venku
stojím za oknem
a pozoruji spásonosný déšť
stojím za oknem
a cítím tvůj očistný déšť*

Daniel Raus
PÍSEŇ

Vladimír Šimík

OHLÉDNUTÍ ZA KRÁLOVNOU MÁJE

Bylo nádherné májové nedělní odpoledne. Vylákalo mě k malému výletu. Od silnice ve Dřísech se polní cestou odbočuje do volné přírody. Procházíte se volně do mírného kopce, na jehož vrcholku objevíte malou kapličku zasvěcenou sv. Janu Křtiteli. Ve tři hodiny odpoledne tu od jara do podzimu bývají nedělní mše svaté.

Sejde se tu malé místní společenství. Všichni se znají, atmosféra je milá, takřka se chce říci, domácí. Při mši jsou dveře otevřeny, tak můžeme vnímat závan teplého a vonného vzduchu. Sem tam chvílemi projde skupinka turistů, kteří nahlédnou dovnitř, a pak

pokračují dále po cestě, nebo projedou kola a motorky. Kupodivu to neruší tak jako ve městě.

Zpíváme „Hle, vstalť jest z mrtvých Kristus Král“ a nakonec uctíme Pannu Marii písní „Máti Páně přesvatá“ a mariánskými litaniami. Zpěv se mísí s tóny starého harmonia a šíří se do kraje.

Vycházíme ven a před námi se rozevře prosluněný výhled do kraje. Pater Ludvík nám ukazuje, kde je bazilika Panny Marie ve Staré Boleslavi a vysvětluje, že je vidět až na kraj Prahy. Na druhou stranu cesta vede až do Všetat.

Nikdo nespěchá domů. Ještě si povídáme, Hynek běhá do kopce sprintem a ukazuje, jakou má fyzickou. Pan Kůla uklidí a zavře kapličku a my se pomalu rozcházíme. Skončila mše svatá uprostřed krásné přírody mezi milými lidmi. Srdce je okouzleno a ztišeno.

Jana Lukášková

APOŠTOLÁT MODLITBY

ČERVEN 2021

celosvětová síť modlitby s papežem Františkem

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL

Za krásu manželství

Modleme se mladé lidi, kteří se s podporou celého křesťanského společenství připravují na manželství: Ať rostou ve velkodušné, věrné a trpělivé lásce.

NÁRODNÍ ÚMYSL

Děkujeme za rodiče, dobré učitele, katechety a kněze a prosíme, aby s nadšením a s radostí připravovali děti na přijetí svátostí.

INZERÁT OD IRENY FAJMANOVÉ:

- Věřící mladá důchodkyně hledá ubytování do 6 000 korun měsíčně ve Staré Boleslavi. Tel.: 722 450 523
- 3. úterý v červnu farní porada po mši svaté ve farním centru?

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

- 1.6. (úterý) památka svatého Justina, mučedníka
- 2.6. (středa) památka svatých Marcelina a Petra, mučedníků
- 5.6. (sobota) památka svatého Bonifáce, biskupa a mučedníka

6.6. (neděle)	slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ
12.6. (sobota)	památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
13.6. (neděle)	slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
15.6. (úterý)	památka svatého Víta, mučedníka
19.6. (pondělí)	památka svatého Jana Nepomuckého Neumanna, řeholníka
20.6. (neděle)	slavnost NAROZENÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE
21.6. (pondělí)	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
27.6. (neděle)	slavnost svatých Petra a Pavla, apoštolů
28.6. (pondělí)	památka svatého Ireneje, biskupa a mučedníka
30.6. (středa)	památka Svatých prvomučedníků římských

NEDĚLE 27.6.2021 SETKÁNÍ FARNOSTI PO MŠI SVATÉ OŘAD BOHOSLUŽEB

Den	Hodina	Místo
Pondělí	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Úterý	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Středa	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Čtvrtek		
Pátek	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Sobota	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Neděle	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav

Společná **modlitba růžence** každou neděli v 8.30 hodin

*Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,
Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.
Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847; e-mail: liborbulin@seznam.cz
Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz
Uzávěrka čísla je v úterý před poslední nedělí předcházejícího měsíce.*